

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. dubna 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Oldřicha Rejčka a soudců Mgr. Zuzany Ursové a JUDr. Jana Šulece odvolání obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 7. 12. 2020, číslo jednací 1 T 82/2020-103, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku se podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku **upouští od potrestání obžalovaného** [REDAKCE]

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným úmyslným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře dvou měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.
2. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil shora uvedeného přečinu tím, že v období od měsíce [REDAKCE] 2019 do [REDAKCE] 2020, v Hradci Králové ani jinde řádně neplnil vyživovací povinnost na svou [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 03.12.2018, sp. zn. 0 Nc 2094/2018, jenž nabyl právní moci dne 02.01.2019, ve výši 1.500 Kč měsíčně, splatných vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám [REDAKCE] [REDAKCE] nar.

██████████, čímž za uvedené období na výživném řádně nezaplatil částku ve výši 12.000,- Kč a dosud na dlužném výživném neuhradil a dluží částku ve výši 3000 Kč.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ██████████ včas odvolání směřující do výroku o trestu. Poukázal na své doznání a úhradu dlužné částky 3 000 Kč. U veřejného zasedání uvedl, že tak učinil před jednací síní, což poškozená ██████████ potvrdila. Navrhl, aby mu krajský soud po zrušení výroku o trestu uložil trest mírnější, nespojený s odnětím svobody.
4. Krajský soud jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu, který byl obžalovanému ██████████ uložení, vůči němuž podané odvolání směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, krajský soud přihlédl, jen pokud měly vliv na správnost výroku, proti němuž bylo odvolání podáno. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům:
5. Řízení předcházející napadenému rozsudku proběhlo v souladu s trestním řádem a nebylo zatíženo podstatnými vadami. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů. Pro přezkoumání výroku o vině úmyslným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku nebyly shledány podmínky, neboť v tomto výroku (pokud jde o skutková zjištění a právní kvalifikaci stíhaného jednání) neshledal krajský soud vady, které by vedly k rozšíření jeho přezkumné povinnosti ve smyslu § 254 odst. 2 tr.ř. Poté dospěl k následujícím závěrům:
6. Obžalovaný nevyužil ustanovené § 197 tr. zákoníku – zvláštního ustanovení o účinné lítosti, neboť svou povinnost dodatečně nesplnil dříve, než soud prvního stupně počal vyhlášovat rozsudek. Z vyjádření obžalovaného a poškozené ██████████ je však zřejmé, že obžalovaný dlužné výživné v dané věci ve výši 3 000 Kč uhradil po vyhlášení rozsudku okresního soudu před veřejným zasedáním u krajského soudu.
7. Trest uložený obžalovanému okresním soudem byl v době jeho rozhodování v souladu s ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku, neboť odpovídal mj. povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Krajský soud se však za situace, kdy obžalovaný před jeho rozhodnutím dlužné výživné v celém rozsahu uhradil, neztotožnil se závěrem okresního soudu, že obžalovanému je třeba za spáchaný přečin uložit trest. Obžalovaný nad svým jednáním projevil lítost. Zejména však dodatečnou úhradou dlužného výživného projevil účinnou snahu po nápravě. S přihlédnutím ke všem specifickým rysům případu a osoby obžalovaného lze dospět k závěru, že zde jsou podmínky pro upuštění od potrestání podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku. Vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu obžalovaného (i se zřetelem k dřívějším trestním postihům) lze nyní důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci před soudem postačí k nápravě obžalovaného i k ochraně společnosti, když u dané trestné činnosti je preferováno zejména zajištění nároku na výživu dětí. Vzhledem k dodatečné úhradě dlužného výživného lze do jisté míry očekávat, že svůj postoj k plnění vyživovací povinnosti zlepší.
8. Proto krajský soud z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. zrušil ve výroku o trestu. Dále bylo podle § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodnuto tak, že při nezměněném výroku o vině přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku bylo od potrestání obžalovaného podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku upuštěno. Podle § 46 odst. 4 tr. zákoníku se při upuštění od potrestání na obžalovaného hledí, jako by nebyl odsouzen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové dne 14. dubna 2021

JUDr. Oldřich Rejček v. r.
předseda senátu

